

[Thoft]

sparelse på forsvarsudgifterne på 15 mia. kr. i den øvrige del af finansloven.

Men vi ønsker altså en nedrustningsproces, og vi er villige til at tage ethvert skridt, der kan føre Danmark i den rigtige retning. Vi er på den måde et resultatorienteret parti, og vi støtter selv små skridt. Vi har i mange års samarbejde med Socialdemokratiet ikke været godt vant, og jeg kan se, at hr. Hjortnæs har genvundet sin ministerattitude, det håber jeg da ikke fortsætter. Jeg håber, at det er en enlig og dårlig svale.

Et enkelt svar bliver hr. Hjortnæs nødt til at give, inden vi slutter denne debat. Jeg kan høre, at hr. Hjortnæs ryster så højt på hovedet, at det rasler helt heroppe. Får vi nu skabt den atomvåbenfri zone i Norden, vil Danmark så fortsat skulle deltage i atomkrigsøvelser? Det synes jeg Socialdemokratiet skylder os svar på. Er det sådan, at vores officerer skal lære at montere atomvåben på de danske fremføringsmidler? Er det sådan, at danske officerer fortsat – og nu citerer jeg tidligere general A. C. B. Vegger – skal have skydetabellen liggende i nederste skrivebordsskuffe? Er det sådan, at man på Østerbro kaserne skal lære procedurerne for rekvirering af atomvåben, sådan som forsvarsminister Engell udtrykte det i et svar til Folketinget i sin tid?

Hr. Hjortnæs, skal den atomvåbenfri zone have nogen konsekvenser, eller er den atomvåbenfri zone også i den socialdemokratiske debat – nu skal jeg udtrykke mig parlamentarisk, det er svært at finde det korrekte udtryk – en lygtemand? Hvad er meningen med den atomvåbenfri zone? Får det ingen som helst konsekvenser overhovedet? Skal vi fortsat have atomvåbnene liggende syd for Mainz? Skal vi fortsat have forstærkningsaftaler, som betyder, at vi får disse atomvåben som en selvfølge? Skal vi fortsat have danske officerer, der øver sig i brugen af dem?

Alle disse ting må Socialdemokratiet da have gjort sig nogle tanker om, når vi diskuterer spørgsmålet om den atomvåbenfri zone, og det synes jeg hr. Hjortnæs skylder dette Ting et svar på, men jeg kan se, han ryster fortvivlet på hovedet.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil ikke gentage mit spørgsmål til hr. Hjortnæs, for jeg ved godt, at det i dag ikke

nytter noget, men vi vil ved andre lejligheder stille Socialdemokratiet det spørgsmål, om man vil være med til at sikre, at danske officerer ikke kan give ordre til brug af atomvåben hverken i øvelser eller i virkeligheden.

En enkelt kort bemærkning til ministeren. Det er jo ikke mig, der har sagt, at der skulle sendes soldater i kamp. Det er en tanke, ministeren har. Så skriver vi blot i bemærkningerne til forslaget, at hvis det er sådan, at man insisterer på at sende soldater i kamp, så er det klart, at de må have ret til at beskytte deres tilbagetog, indtil Folketinget kan blive spurgt om, hvad der skal ske, og derfor må jeg endnu en gang afvise ministerens bemærkning om, at vi har tænkt os at sende nogle soldater ud for at lade sig slå ihjel. Vi har for det første ikke tænkt os at sende nogen ud i en håbløs kamp, og vi har for det andet ikke tænkt os at sende nogen ud for at lade sig slå ihjel, og det fremgår meget klart og meget entydigt af forslaget. Derfor synes jeg, at ministeren i hvert fald skulle holde op med at kritisere det på den måde.

Så vil jeg også gerne i denne forbindelse understrege over for hr. Bollmann, som i debatten var inde på, at han så en risiko for et isoleret stormagtsangreb på Danmark, at det er ikke en vurdering, som deles af militæranalytikere. Jeg deler heller ikke den vurdering. Jeg tror, at alle med indsigt i internationale forhold erkender, at situationen er den, at et angreb på Danmark kun er tænkeligt i forbindelse med en almindelig europæisk konflikt, hvad der forhåbentlig aldrig opstår, men det er dér, risikoen ligger.

Den deling af Europa, som blev gennemført ved Jalta-konferencen og som jeg ikke støtter – jeg støtter ikke jerntæppet; jeg mener, jerntæppet skal væk – den gælder stadig væk. Den ville også gælde, selv om Danmark havde et ikke-truende forsvar. Der vil aldrig være situationer, hvor Sovjetunionen ville risikere sin egen sikkerhed for at angribe et land i Europa, som har et ikke-truende forsvar. Det vil ikke ske. Risikoen ligger dér, hvor situationen i forbindelse med en almindelig europæisk konflikt løber ud af kontrol, og her vil det aldrig blive af betydning at diskutere en speciel dansk forsvarsindsats, for hvis det danske forsvar først i den situation kommer i brug, så er det jo for sent at afværge katastrofen. Spørgsmålet er netop, om man i en sådan krise ved at opføre sig